

raadige Herre. Tjeneren underrettebe den stæve Bondefone, om at hans Herre ikke længer var Minister og ikke tog imod Ansøgninger. Men hun vedblev saa ængstelig sin Bøn om at see den store Digter, at den forundrede Kammer tjener meldte hende hos sin Herre. Goethe gik nu ikke alene forbi den Bust, bagved hvilken den Frygtssomme havde skjult sig, men drog hende frem, og spadserebe med hende en Times Tid i Haugen. Han har siden forsikket, at han sjelden hos nogen Besøgende har funden et saadant Kjendskab til hans Skrifter, en saa rigtig, naturlig Opfatning, og en saa inderlig Kjærlighed for hans Poesie, som hos den fattige flæske Borgerkone. Det er tvivlsomt om hun ved Afskeden var meest rørt, da Ddningen leverede hende sin Jubelmedaille, eller Goethe; thi en saadan Erkjendelse falder sjelden en Digter til Deel."

Scribe, udreven som Lykshilddigter.

I s. Bl. No. 6 læses i en Correspondentartikkel fra Paris: "For nogle Dage siden (i Decbr. s. A.) blev i Theatre français et Lykspil af Scribe, betitlet: "Les inconsolables" (de Utroftelige) ganske eensstemmig udpebet. Vi have Grund til at troe, at Hr. Scribe har indbefattet sig selv med under dette tragiske Lykspils Titel; hvilket ogsaa var at forudsæe, hvis Forfatteren havde søt hvorvidt hans Ebne strakte sig. Man kan ikke nægte, at Scribe med en sjelden Leihed sammen skriver en Vaudeville, og at han med den meest træffende Finess veed at sammentvætte Smag og And i sin Couplets; thi han har kun atskor ofte lagt de gyldigste Reviser herpaa for Dagen; men han skalbe viselig holde sig i denne Sphære, da det aldrig vil lykkes ham at have sig over den; hvorom han allerede oftere kan have overbeviist sig, naar han blot vilde tænke tilbage paa sine tidligere Præstationer, til hvilke man naturligviis gjorde høiere Fordringer, og som næsten havde samme Skjæbne. Publikum sølte den hjerteligste Kjædsomhed, og søgte at hævne sig ved at pibe. Ved dets anden Forestilling havde Hr. Scribe gjort nogle Forandringer, og blev accompagneret med færre obligate blæsende Instrumenter."

Kjættaren Thorvaldsen.

Ifølge en i Börsehalle, af Ste dennes over Paris, fra Rom meddeelt Efterretning, skal Thorvaldsens Monument over Pius den Syvende, som Kunstneren har udarbejdet efter Cardinal Corsalis testamentariske Disposition og paa hans Bekostning, ikke kunne opstilles i St. Peterskirken, fordi denne Roms første Kirke, efter Statssecretairen Cardinal Albanis Erklæring, "ei tør optage et Værk af en Kjætter!!"

Johannes Boye.

Αὐδριανὰ μὲν τὸ σκῆμα,
αὐδρα ἢ πρᾶξις κοσμοῦ.

Demosth.

Quid verum atque decens curo et rogo,
et omnis in hoc sum.

Horat.

Stor var Han i frugtbar Lærdom;
end større i Lærdommens gavnlige Anvendelse;
derom vidnede Hans fordringsløse Livsbandel;
derom bære Vidne Hans tankerige Skrifter.
Klart stuede Hans virksomme And;
end klarere tegnede Hans øvede Pen:
dette erkendte den forstandige Samtid;
dette vil en fordomsfri Estertid paaskionne.
Dybt begrundede Han hver Tids klassiske Vidsminder,
end dybere fattebe Han disses høie And:
derfor er Hans Tale yndig, som Grækerens,
Hans Udtryk kraftfulde, som Romerens
Hans Ord ukunstlede, som Briterens.
Svirigen stedebe Han om Dansprogets Rettigheder;
end ivrigere pleiede Han dets rette Udbannelse:
dette gav Hans Foredrag utbungen Reenhed,
hans Lankemeddeling livlig Smagfuldhed.
Kjærlig viisde sig steds Hans lysende Veiledning;
end kjærligere aabenbarede sig Hans usminkede Vennehu:
derfor hørde Ham med Tillid den videlystne Ungling,
derfor agtede Ham med Hengivenhed den modne Mand.
I Alderens Vinter gik den Hedenfarne
til hine Lysets Egne,
hvor Bennen Birken er nu frydes ved Ham,
sin aandslige Ven.
Som hæderbærdig Dannelsmand forlob Han Forderige;
som Statens kyndige Ven er Han prydet med
Udsødelighedens Krands.
Uforstyret fuldende Hans jordiske Hulle sin Hylbige
Opførelse i Jordens Moderkjød!

En taknemmelig Discipel.

Udgiven af A. D. Liunge. Trykt i det Pøpste Officin.

For dette Blad, som med Kongelig allernaadigst Tilladelse, forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdømmene, tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adalgaden og Gothersgaden No. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer.

Kjøbenhavn, den 13/2 1830